

OSNIVAČ SKUPINE SEÑOR SERRANO, ÀLEX SERRANO, ZA NACIONAL 'PLES JE JEDNA OD NAJSNAŽNIJIH DISCIPLINA U SKLOPU KOJE SE MOŽE EKSPERIMENTIRATI'

Razgovarala TAMARA BORIĆ Fotografije NACHO GÓMEZ

Festival plesa i neverbalnog kazališta Svetvinčenat održat će se 17. put od 22. do 25. srpnja. Tijekom četiri dana predstavat će se koreografi, plesači, umjetnici, performer i iz raznih zemalja Europe. U sklopu suradnje s međunarodnom plesnom platformom Aerowaves koja promovira nove, talentirane koreografe u Europi, hrvatskoj publici prvi put predstavat će se Andreas Constantinou s koreografijom "TheWOMANhouse", kao i mađarsko-portugalski dvojac Anna Réti & Ricardo Machado svojim radom "Point of You". U sklopu glavnog programa prikazat će se "Kokoro", rad španjolske plesačice i koreografkinje Lali Ayguade, a gostuje i španjolski kolektiv Señor Serrano, s multimedijalnom predstavom "A House in Asia".

Kolektiv je 2006. osnovao Àlex Serrano, a kazališna je to skupina koja stvara originalne produkcije temeljene

SEÑOR SERRANO NA FESTIVALU U SVETVINČENTU IZVESTIĆE PREDSTAVU "A HOUSE IN ASIA"; ÀLEX SERRANO (LIJEVO)

na pričama iz svakodnevnog života. Koriste bogatstvo inovativnih i starih alata da bi proširili granice teatra. U produkcijama osim plesa i glume, koriste video, zvuk, svjetlo. Za Nacional Àlex Serrano priča o novim pristupima izvođenju kazališnih predstava, o plesu i suradnji s različitim timovima.

NACIONAL: Koliko je radnja važna za predstavu, posebno ako govorimo o onima koje u sebi sadrže plesne elemente ili su na drugi način neverbalne? Jer, "obični" ljudi upravo to vide kao problem, većina ne razumije što gledaju, izvođači uglavnom ne komuniciraju s publikom. Što biste vi rekli? Prije svega moram reći da je to što mi radimo na pozornici bazično teatar. Izvodimo predstave uz pomoć elemenata kao što je video u stvarnom vremenu, performans, a ima i plesnih elemenata, ali to je bazično teatar. Stoga mi dajemo veliku važnost radnji da bismo jamčili razumijevanje djela bar za veći dio publike. S druge, pak, strane, ono što radimo je suvremeno kazalište i ono što publika gleda zapravo je bliže kinu u "real timeu" nego kazalištu. Ne igramo uloge kao što to rade glumci, već je naša pozornica prepuna kamera i postoji veliki ekran putem kojeg se vodi radnja, tako da će to biti efekt više za publiku, ako našu predstavu usporedimo s klasičnim kazalištem gdje je sve jasnije.

NACIONAL: U svom radu surađujete s članovima različitih disciplina i kreativnih timova, kako to utječe na vas i vašu kompaniju?

Kao što sam rekao, radimo suvremeni teatar u kojem se miješaju različiti jezici i discipline. Naši su timovi sastavljeni od ljudi koji imaju klasičnije uloge u kazalištu kao što su kostimografi ili oblikovatelji svjetla, ali isto tako i s ljudima koji montiraju video, programiraju video efekte ili rukovode kamerama. Ali zaista to jest samo odraz onoga što živimo. Kao svjetski građani, živimo okruženi ogromnim spektrom različitih inputa u isto vrijeme. Sve je okruženo različitim razinama informacija koje su neprestano usmjerene prema nama. Ekрани su svuda oko naših običnih života i mi smo u međuakciji s njima. Tako da korištenje multidisciplinarnih timova koji rade multidisciplinarnu predstavu, samo je odraz onoga u što se pretvorio naš život.

NACIONAL: Je li se plesna scena promijenila posljednjih godina? Sve je više multimedije, videa, fotografije, različitih pristupa u predstavama, baš kao i u predstavama poput vaših. Je li to dobro ili loše?

Nisam na plesnoj sceni pa ne znam točno reći, ali ples vidim kao jednu od najsnažnijih i najzanimljivijih disciplina u sklopu koje se puno može eksperimentirati. Prije nego što odgovorim je li to dobro ili loše, trebamo se prisjetiti da se još u počecima teatra prije 2500 godina miješalo različite discipline i nove tehnologije. Je li dobro ili loše miješati govedinu s džemom od jagoda? Ovisi o rezultatu.

